

գրութեան մէջ յորդոր կարգաց ամենին իրանց ջրիստոնէական պարտը կատարելու եղբայրական օգնութիւն հասցնել յիշակ թըշուառներին: Ապա պ. Սաչատուր Թաթուրեանի պատրաստած մասաղի սեղանի վրա հոգեհանգիստ կատարեց անհղ զոհերի յիշատակին և այրտեղ հանգանակութիւն սկսվեց: Բոլոր ժողովրդի մասնակցութեամբ գոյացած դաժամը յանձնեցին մեզ շարունակելու բացակայ եղող հայերի մէջ ևս: Մինք հանգանակած դարձր հասցրինք երկու հազար երեք հարիւր վաթսուն և երեք բարձր (2363 բ.), որը փոխադրելով ուսուչինական բանկի միջոցով, խնայարհար խնդրում ենք «Մշակ» լրագրի խմբագրատունից ստանալ և յանձնել վերահասա հայրապետից հաստատված մասնատուրվին գործադիրու թշուառներ օգտին. իսկ նուիրատուներին անունները ազգային «Մշակի» մէջ: Աւելացնում ենք թէ՛ այստեղի շուշեցի հայերի մէջ հանգանակութիւնը պ. Ա. Միրզեանցի միջոցով շարունակվում է: Ա. Թաթուրեան 125 բարձր: Յ. Բաշուրեան Մ. Այվազեան, Գ. Մանուսեան, Գ. Բրիստոսատուրեան, Եր. Զաւալ բէգ Ալթունեան, Յ. Գրծեան, Բ. Աւետիսեան, Ե. Յակոբեան և Յ. Զախարեան, Իւրաքանչիւր մի մի հարիւր բարձր (100 բ.): Ռ. Լևոնեան 75 բ., Պ. Բաշուրեան 60 բ., Մ. Սուրբասեան, Ս. Միքայելեան Սալիան, Յ. Առաքելեան Տէր-Աւետիսեան, Կ. Սարգսեան, Մ. Մատուրեան, Մ. Տէր-Կիրակոսեան, Գ. Թովմանեան, Մ. Գրծեան, Ա. Ուլիսեան, Գ. Ապետեան և Ռ. Մայրեան, յիսունական բարձր (50 բ.): Ա. Սամուէլեան, Թ. Պետրոսեան, Ե. Ապրիլեան, Ս. Զարգարեան, Գ. Թէմուրազեան, Գ. Կուրչիեան, Կ. Պողոսեան, Գ. Մարգարեան, Գ. Նազարեան, Գ. Դադարեան, Ա. Շամէլ-Վիլի, Գ. Պետրոսեան, Յ. Միլիչեան, Գ. Դարաղեան, Բ. Բաշուրեան, Զ. Շահպարեան, Յ. Արզեան և Ս. Սահակեան, 25-ական բարձր (25): Ա. Առաքելեան, Ս. Սարգսեան, Կ. Առաքելեան, Սարգիս-Նազարեան և Նոյնեանները 15-ական բ., Ա. քահ. Սէմէլեան, Յ. Գիրկուսեան, Վ. Նազարեան, Գ. Բաշուրեան, Ե. Սանթրոսեան, Ս. Միլրուսեան, Լ. Զէթմարեան, և Գ. Գալստեան 10-ական բարձր: Ե. Բաղինեան, Ա. Դուրանեան Մ. Միլրուսեան, Բ. Միլանեան, Յ. Թաղուածաշեան, Թ. Էրեզեան, Դ. Յարութիւնեան և Ռ. Յարութիւնեան 5-ական բարձր: Յ. Գիրկուսեան և Վ. Մուսջեան 3-ական բարձր: Ս. Գալստեան և Գ. Մուրախեան մի-մի բարձր: Ընդամենը 2363 բարձր: Ա. Թաթուրեան, Յ. Բաշուրեան, Ռ. Լևոնեան

ՆՅՐՔԻՆ ԼՈՒՐՅԵՐ

Կովկասի Փոխարքայի դիւանում խորհրդակցութիւն տեղի ունի, թէ արդեօք ինչպէս բաժանել ամբողջ Կովկասի դանազան մասերի վրա, Պետական Դուռայի մէջ մասնակցելու համար Պետերբուրգից նշանակված ընտրվելի 26 պատգամաւորներին ձայնելը: Այդ 26 ձայնը պէտք է բաժանվի ամբողջ Կովկասի բոլոր նահանգներին ու շրջաններին վրա, յստակացնելով մէկ-մէկ ձայն:

Լաւ որ այս տարի հնարաւոր եղաւ գտնել պ. Թորամանեանի համար այնքան համեստ միջոցներ, որ նա կարող է գտնէ այս ամառ հանգիստ աշխատել Սակիայ աշխատանք, ինչպէս ասացին, դեռ շատ ու շատ կայ, գործը տարիների գործ է: Վաղը աշխատաւորը կարող է դարձնալ առանց միջոցների մնալ, յուսահատվել, թողնել ու իր գործին գնալ: Պահանջը մարդուց, որ նա միշտ կտոր կտոր դաժնայ, կեղծելի մի գաղափարի համարժարքաութիւն է: Տեսնենք այնուհետեւ որ մասնագէտ հայը կերթայ ամիսներով բնակութիւն հաստատելու կարիճներին և օձերի մէջ, վառված իր նախնիքների կուլտուրական հանձարի փշրանքները մահից սպասելու տեսնանք...

Եւ պարտը համարեցի հրապարակ հանել այս իրողութիւնը, անտես անելով նոյն իսկ այն հանգամանքը, որ սրանով գուցէ և վերաւորում եմ պ. Թորամանեանի պատուաւիրութիւնը: Թող ներվի ինձ ասել, որ անկարելի է փափկանկատութիւններ աչքի առաջ բերել միտանող, որ գործը մասնատու անհատի չէ վերաբերվում, այլ հասարակական է և շատ կարեւոր մեր իրական շահերի տեսակէտից: Եւ փափկանկատութեան հարց էլ չը կայ այստեղ. պ. Թորամանեանը մի անգործ ու անկարող մարդ չէ, նա մի հմուտ մասնագէտ է, ունի իր գործը և նրանով միշտ կարող է ապրել առանց նեղվելու: Պատահաբար նա ընկել է մեր կողմից, պատահաբար կապվել է Անիի հետ, սիրել է նրան, սուտեղ է նրա համար իր հեռոււր հայրենիքը, աշխատել է և աշխատում է արդիւնաւոր եռանդով, ինքն իրան մոռացած: Անխելութիւն կը լինի ձեռքից տալ մի այդպիսի առկուռ ու բազմաշխատ վասակաւորին:

Բարձրագոյն հրամանով Բազուն և Բազուն նահանգը ընտր սենատոր Կուրվինկին ժամանեց Պետերբուրգ: Բնութեան հետ կապ ունեցող գործերի մասին միտաբանների հետ բանակցութիւններէց յետոյ, սենատոր Կուրվինկին կը վերադառնայ Տուլայի նահանգը, ուր և կը սկսէ կազմել ամենահպատակ հաշիւ իր կատարած ընտրութեան մասին:

Թիֆլիսում եղանակը զգալի կերպով ցրտել է: Միւսած կերակի օրվանից երկինքը ամպած է և յաճախ տեղում է անձրև: Գիշերները ջերմաչափը իջնում է մինչև 11—12: Մենակներում տարութեան աստիճանը 23—25 աստիճանից իջել է մինչև 15—16 աստիճանի:

Ստացանք հետևեալ նոր գրքոյիչ. Վ. Փափազեան «Ներսէս Թուրան», հրատարակութիւն «Թիֆլիսի Հրատարակչական ընկերութեան», ապաված Թիֆլիսում, 13 փոքրադիր երես, գինը 3 կոպէկ:

Յուլիսի լոյս 25-ի գիշերը մի քանի անյայտ անձեր, կտարելով Թիֆլիսի III հաշտարար մասի II բաժնի դատաստանական ընդիշէ բընակարանի պատուհանները ներս են մտել և գողացել են այնտեղ եղած մի քանի տարածանակ, որ գտնվում էին իբր իրական ապացոյց ընտրութեան ենթակայ գործերի:

Միտաբանների կոմիտէի որոշումով և Բարձրագոյն հաստատութիւնով թոյլատրված է անգլիական մի ընկերութեան գործելու Ռուսաստանում: Այդ ընկերութիւնը փայտաոր կամ բաժնետիր ընկերութիւն է, որ կըրում է «Հարաւ-Ռուսական նախարարներական ընկերութիւն սահմանափակ պատասխանատուութեամբ»: Այդ ընկերութեան նպատակն է Թիֆլիսի նահանգի Թիֆլիսի գաւառում և Կովկասի այլ մասերում նախ գործել և արդիւնաբերելու Ռուսաստանում գործող սկզբնական համար այդ անգլիական ընկերութիւնը դիւնում է 100,000 ֆունտ ստերլինգ կամ մօտ մէկ միլիոն բուրգի:

Պետերբուրգում լուր է պատում, որ Յիւլիանգիայում մադարութիւն կայ հիմնել փոխաբջարտութիւն և որ այս օրերս Պետերբուրգ կկած գեներալ-ադելտանտ Կլէզելը նշանակվելու է Ֆինլանդիայի փոխարքայ:

Սկզբ գիւղի մօտ գտնվող Փրիգոնովներ և Աւսարգանաններ տնկարանների ու այգու կառավարիչների ընտանքների վրա յուլիսի լոյս 24-ի գիշերը յարձակվում են մօտ 12 հոգի զինված անձեր, մի քանիսը դիմակաւորված, կրակ են անում հրացաններից և պահանջում տալ տանը եղած բոլոր զէնքերը և փողը: Աւսարգանները նախ կտարատում են Փրիգոնովներին:

Ի՞նչ անենք: Ահա ինչ: Բաւական է որքան ազգասիրական կեղծ ու ջրալի արտասուցներով լուսացինք Անին: Բաւական է որքան ոտանաւորներ գրեցինք, Անիի որբութիւնը երգեցինք: Այլ ևս թուղթ ու թանաք հերթը չեն մեր ձրի գրագրութիւնները անմահացնելու համար: Պէտք է կարողանանք, որ մի քիչ էլ իբրև իրական մարդիկ մտնենք այդ փառաւոր, մեղ պէտանկարող, հոգով անանկ սերունդին անարժան անբարեկեցիկ: Իրական մարդը լուրջ զբաղմունքի առարկայ չէ գործնում հեշտ դեղութիւնը և գրօշանոց հառաչանքները: Իրական մարդը աշխատում է, քաղիքը է թափում գիտութեան համար, որի միջոցով միայն կարելի է Բազարատունաց մայրաքաղաքի իսկական արժէքը, անաղարտ վսեմութիւնը վերականգնել:

Ի՞նչ է Անին: Իսկապէս մի վիթխարի հարցական նշան, մի առեղծուած, որ մնացել է մեր անցաւից: Այսօր մենք տեսնում ենք նրա աւերակ շինութիւնները, նկարագրում ենք, պատկերացնում ենք: Բայց ո՞ր է Անիի իսկական, լիակատար պատմութիւնը: Նա չը կայ, նրան այսօր մի քանի խօսքով կարող ենք արձանագրել: Պէտք է գտնել այդ պատմութիւնը, որ մի և նոյն ժամանակ մեր անուցեալ կեանքի պատմութիւնն է: Նա անհետ կորած չէ, նա միայն թաղված է հողի, աւերակների տակ: Հանել այդտեղից այդ թանգազին գանձը կատարելապէս մեր կամքից ու հոգեկան ոյժից է կախված: Դրա համար մենք պիտի կարողանանք աշխատել միջոցներ չը խնայելով:

Հարցնենք մեզ ինչ ենք արել մինչև այժմ: — Ոչինչ: Յիսուսական թակակներին իշխան Վործցովի կարգադրութեամբ Թիֆլիսից մի

ների կառավարչի ընտանքների դժնորք, ներս մտնում, կողպտում և ապա նոյնն անում Աւսարգանանների այգու հետ: Տեղական ազգաբնակիչները ասում է, որ դա այն խմբից է, որը զինված է տեղական հողային շարժումները զսպելու համար: Որովհետև դա առաջին անգամը չէ, այդ պատճառով Փրիգոնեաններն էլ, Աւսարգանաններն էլ յանձնել են իրանց այգիներն ու տնկարանները գաւառապետի խնամքին, և հեռացել, թողնելով այդ գիւղատնտեսական գեղիցիկ ձեռնարկութիւններն անհոգ ու անխնամ:

Յինանները միտաբանութիւնը, ասում է «Մ. Ա.» լրագրից, վճել է իր բարձրագոյն դպրոցներում գործունէներն սկսել հոկտեմբերի 15-ից ոչ ուր: Այդ միտաբանութեան բարձրագոյն դպրոցներում բաւական խոշոր փոփոխութեան են ենթարկվելու գոյութիւն ունեցող ազգային-կարգերը:

Յուլիսի 26-ին Թիֆլիսի դատաստանական պալատում պ. Կուրբեկիչի նախագահութեամբ և առաջին անգամ դատակարգերի ներկայացուցիչները մասնակցութեամբ տեղի ունեցաւ քաղաքային յանցաւորի մի դատավարութիւն: Մասնակցում էին նահանգական արհեստներութեան պարագլուխ Ա. Ի. Զամբալուրեան: Օրբելիւսեան, գաւառական արհեստներութեան պարագլուխ իշխան Ա. Մ. Սոււբասովը, Թիֆլիսի քաղաքապետը Ս. Ա. Վերմիշեանը և Թիլէթի գիւղական համայնքի ստարշինան: Բնութեան պէտք է ենթարկվելին Շավարսահան, և ուրիշ 9 անձեր քաղաքական յանցանքի համար, համաձայն քրէական նոր օրէնսդրութեան 126 և 129-րդ յոդուածներին: Գործի ընտրութիւնը յետաձգվեց գիւղական ստարշինայի եկած չը լինելու պատճառով:

Պետերբուրգի բարձր շրջաններում, ասում է «ԲՅՍ» լրագրից, լուր է պատում, որ մատարութիւն կայ վերացնել այն բոլոր յանձնաժողովները, որոնք նշանակված են 1904 թվի դեկտեմբերի 12-ի ուկրաին գանազան կէտերն իրագործելու համար: Մտաբանութիւն կայ այդ բոլոր յանձնաժողովները գործերը յանձնել ապագայ Պետական Դուռային, որին իրաւունք է տրված իր միջոց ընտրել կոմիտէներ և նրանց յանձնել այդ հարցերի լուծումը: Դրանք ունենալու են նախնական խորհրդակցութեան ընտրութիւն: Իսկ այժմեան յանձնաժողովները հաւաքած բոլոր ներկայացուցիչներն Պետական Դուռային ընտրած յանձնաժողովներին: Լուր է պատում, որ ժողովրդական ներկայացուցչութեան նախագիծ հրատարակման հետ միասին կը հրատարակվի և գոյութիւն ունեցող յանձնաժողովների փակ մասն հրամանը:

գծագրիչ, Կեստնէր անունով, զնաց Անիի աւերակները նկարելու համար: Կեստնէրը կարողացաւ մի շատ խիզճ, անկատար գործ բերել Անիից. գեղարվեստների Անիի միտան հրատարակեց այդ գործը և այնուհետեւ մինչև այժմ—սչ մի նոր ձեռնարկութիւն: Արիշանի «Շիրակը» այդ խիզճ ու կրակ նկարներով է զարդարված: Եւ մի թէ պ. Թորամանեանի գեղեցիկ գործերը, արդիւնք բազմամեայ մանրակրկիտ ուսումնասիրութեան, պիտի անյայտութեան մէջ կորչեն կամ մի որ և է հերօպական թանգարանի սեփականութիւնը դառնան:

Սա մի ծանրակշիւ հարց է, որ այս գլխից են դնում եւ հրապարակել վրա: Մեծ ծախսեր են հարկաւոր պ. Թորամանեանի հարուստ ժողովածուն հրատարակելու համար: Ահա այստեղ պիտի մենք կարողանանք գործով ապացուցանել, թէ սիրում ենք աշխարհաւորակ Անին, սիրում ենք մեր մեծագործ նախնիքներին և իսկապէս կամենում ենք մեր պատմութիւնը լուսաբանել գիտական հետախուզութիւններին, ուսումնասիրութիւններին միջոցով:

Չուր չէ որ Անին հրաշքով մնացել է մինչև մեր օրերը, մինչդեռ Հայաստանի խոշոր քաղաքական կենտրոններից շատերը կորել են անհետ: Անին այն տեղն է, ուր ամենից շատ արտայայտվել է խոսացի է հայ ժողովրդի կուլտուրական կարողութիւնը: Մենք փաստեց շունենք մեր պատմական կեանքը ժամանակակից գիտութեան դրական պահանջների հիման վրա մշակելու համար: Եւ մնացել ենք առանց պատմութեան: Չը կարծենք թէ բաւական են մեր հին մատենագիտները, չը կարծէք թէ Չամչեանը կարող է նորից կենդանանալ մեր պահանջներին բաւարարութիւն տա-

ՆՈՐ. ԲԱՅԱՍԶԷՏԻՑ մեզ գրում են. «Յուլիսի 23-ին ժամը 11-ին, Երևանի գեներալ-նահանգապետ պրինց Նապօլէօն վերադառնալով իր ճանապարհորդութիւնից ձեռք գաւառում, հասաւ մեր քաղաքը: Նորին կայսերական բարձրութեանը ներկայացան քաղաքային վարչութեան անդամները այդ ու հացով, զուրկ ունենալով աւազ պ. Գ. Արծրունուն: Յարգելի հիւրը, որ մեր գաւառը մտնելիս նաւերով անցել էր Սևանի ծովակի վրայով, շրջեց Բասար-գէշարի և Ագրիջայի կողմերը և 3 օրից յետոյ վերադարձաւ Դարաշիչապը»:

Սուրբաւու գաւառի ԴԱՇ-ԲՈՒՐՈՒՆ գիւղից մեզ գրում են. «Այս տարի գարնանից սկսած մինչև այժմ մենք անձրևի երես չենք տեսել և նոյնպէս ջրի ընկնեան պատճառով չորացան մեր ցորենը և դարին: Նոյնպէս կը չորանային բամբակները ու այգիները, եթէ չը լինէր մերայ Հայրապետեանի եռանդուն աշխատութիւնը: Այս յարգելի պարտը, ահա տասնութերեք տարի է, որ Արաքսի մասնաճիւղերին կառավարչ է, որ միշտ պահպանել է մեր Դարուրունի աղբաւ հայ հասարակութիւնը»:

ՄԱՆԱՄԻՑ մեզ գրում են. «Ամսիս 13-ին Սիւնիսում մի խումբ սիրողներ տուին ներկայացում յօգուտ երևանեան նահանգի արդեալից զնաւած հայերի, որից գոյացաւ 161 բ. 75 կոպէկ. սրանից դուրս եկած ծախսը 33 բ. 89 կոպ., մնաց դուրս արդեալը 127 բ. 86 կոպ., յուլիսի 18-ին փոխադրեցինք Երևանի յանձնաժողովի նախագահի անուամբ բաժանելու զնաւած հայերին»:

Հին-Ղրիմի մեզ գրում են. «Տեղիս հայոց եկեղեցու շինութեան գործը բաւական արագութեամբ է առջը գնում: Շինութեան գործին ըստ ամենայնի նպատակը հանդիսացաւ գլխաւորապէս զրիմցի այժմ մեկտաօղաւ բնակ Գ. Սարամուրզան: Վերջերս պարտը զնեց և մի տուն, որի եկամուտը յատկացվելու է այստեղի ծխական դպրոցի ջրաւոր սաներին և եկեղեցու պիտոյքներին: Իր մահից յետոյ պ. Սարա-Մուրզան վերջինից տուր թողնելու է եկեղեցու անունով: Ցաւալի է սակայն մի հանգամանք, որ այսօրինակ գործերը իբրև օրինակ չեն կարողանում ծառայել տեղիս մի-երկու հասարակօր աղաներին, որոնք եկեղեցու շինութեան համար տակաւին ոչինչ նպաստ չեն տուել»:

Թէ՛ ԱՄԻՑ մեզ գրում են. «Երեքշաբթի յուլիսի 19-ին, հասարակական ժողովարանի դահլճում, դերասան Ռշտունի և պ. Արևիտանը, տեղիս սիրողների բարեհաճ մասնակցութեամբ, ներկայացրին առաջին անգամ «Մարտիկ ճրագներ» պիեսան 3 գործողութեամբ, հեղինակու-

լու համար: Հարկաւոր է մի հսկայական աշխատութիւն սկսել—ուսումնասիրել մեր բոլոր հնութիւնները: Սրանցից և միայն սրանցից պիտի սպասենք մեզ տանջող հարցերի պատասխանները:

Բայց անհում ենք մենք, պատրաստում ենք հող պատմական լուրջ ուսումնասիրութիւնները համար: Թող Անիի ներկայ գրութիւնը մի անխիթար, ուղղակի յուսահատական պատասխան լինի մեր այս հարցի դիմաց: Կենսական խոշոր հարցեր են այստեղ թաղված, իսկ մենք միայն ողբեր ենք շարաբարում, տեսնելով կիսաւեր մայր եկեղեցիին կամ մի ուրիշ կը ծոտված, մաշված շինութիւն:

Իոնէ պահպանենք այդ ուժաւաղ շինութիւնները որ չը թափվին չանհետանան: Հրատարակենք պ. Թորամանեանի նկարները: Լուսանկարները տալիս են այն, ինչ մնացել է այժմ: Իսկ պ. Թորամանեանը վերադառնում է այն, ինչ չը կայ այժմ, բայց եղել է իր ժամանակին: Երբեմն կը տեսնէք նրա նկարները մէջ մի գեղեցիկ եկեղեցի, Ո՛ւր է նա այժմ: Ինչպէս որոնելու և դուր կը տեսնէք կամ մի պատ կամ կիսատ պաւստ մի շէնք: Մտացածները ճարտարապետը գտել է այս ու այն կողմում ցրված, հաւաքել է, չափել, չափիչիւն և այդպէս գտել նախկին իսկական գրութիւնը:

Մի թէ մեր անտարբերութիւնը բոլորովին անօգուտ պիտի դարձնէ մեզ համար այդ եռանդուն մարդու դառն աշխատութեան գեղեցիկ հետեանքները...

Չը պէտք է հաւատար: Բայց ինչպէս չը հաւատասու... Լէօ

թիւն Ա. Արեւելեանի և երկու ժողովուրդներ մի գործողութեամբ վրացիներէն և հայերէն լեզուներով. «Վարձու կին», թարգմանութիւն Գրեյնիայի և «Գիրքերու սարը լսէր է» հեղ. Սունդուկեանի: Պիեսան անցաւ բաւականին ջղով: Վարդիլիներէն անցան բաւարար: Դահլիճը լինէր էր բարձրութեամբ: Հասարակութիւնը գոհ սրտով հեռացաւ թատրոնից: Երկարատեւ անձրևներէց յետոյ, վերջապէս պարզվեց եղանակը և սկսվեցին անտանելի շոգերը: Ամառնոց եկողները այս տարի շատ են: Ձմեռվայ թմբուկներէն յետոյ, այժմ մեր քաղաքը կենդանութիւն է ստացել: Ծրվում են յաճախակի ներկայացումներ: Գաւառի գեղերում հունձը արդէն վաղուց վերջացել է: Գիւղացիները սկսել են ցորենը, գարին կախել: Հացահատիկների բերքը շատ առատ է և ատփան:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿՕՆԳՐԵՍՆԵՐԸ ԵՒՐՕՊԱՅՈՒՄ

Բելգիայի Լիեժ քաղաքում յուլիսի 13-ին (ն. ա.) բացվեց մամուլի միջազգային X կոնգրեսը, որի հովանաւորութիւնը բելգիական պետութեան կողմից էր վրա էր յանձն առել Բելգիայի լուսաւորութեան միութեամբ: Կոնգրեսի գերական դրամուշներէն առաջին նիստը սկսվեց հէջնոյ օրը, որ բաց արեց Լիեժի նահանգապետ Պետրի դե-Տօզէն: Մամուլի միջազգային ուղանկցութեան բերքոյի նախագահ Ալեքսանդր (Վիլհելմայից) Բելգիայի «այդ բողոքաւոր և ազատ երկր» 75 ամեայ անկախութեան մասին մի ճառ արտասանեց, որի մէջ ջերմ ցանկութիւններ արտայայտեց Բելգիայի թագաւորութեան ծաղկման և թագաւորի բարօրութեան մասին, որի ճակատագիրը անբախտելի կերպով կապված է Բելգիայի ճակատագրի հետ: Դրանից յետոյ նահանգապետ Տօզէն ուղղունց կոնգրեսի անդամներէ գալուստը և իր ճառը վերջացրեց հետեւի խօսքերով. «Բելգիան բարեբախտաբար մի չեղբ երկիր է և զոր համար էլ մենք վստահութեամբ կ'ապրենք յոյս ունենալ բոլոր ժողովուրդներէ մեզ հետ ունեցած քարեկամութեան վրա, որոնց վերաբերմամբ էլ մենք բարեկամաբար կը վարվինք: Մենք ապագայումս էլ ուրախութեամբ կաշխատենք յարաբերութիւններ սկսել և ուրիշ ազգերի հետ. միայն բոլոր ազգերի հետ ունեցած բարեկամական յարաբերութեամբ մեր երկիրը կարող է հասնել ծաղկման և բարբաւածման, չը նայելով Բելգիայի թուլութեան և աննշան մեծութեան: Յիցցէն բոլոր երկրներէ կառավարչները, կիցցէ և ամբողջ աշխարհիս հրամայողը՝ մամուլը»:

Այդ ճառից յետոյ կոնգրեսի անդամները սկսեցին իրանց գերական դրամուշները, կարգադրեցին շատ դասախօսութիւններ, որոնց բովանդակութիւնը կազմում էին «Մամուլի գերը և պարտականութիւնները»: Նշանաւոր էր առաջին նիստում Տօզէն «Պրօֆեսիօնալ գաղտնիքի հարցի մասին» մասնագիտական զեկույցումս:

Երկրորդ միջազգային կոնգրեսը, ինչպէս արդէն ժամանակին հաղորդված էր «Մշակում» Ձեռնարկայի Բազել քաղաքում: Դա սիօնիստների 7-րդ միջազգային կոնգրեսն է, որոնց նախընթաց բոլոր կոնգրեսները, բացառութեամբ մէկի, միշտ գումարով են Բազելում: Այս անգամ կոնգրեսին մասնակցել են աշխարհիս գրեթէ ամեն երկրներից պատմաբանները և բազմաթիւ հիւրեր. վերջին կոնգրեսը գլխաւորապէս պէտք է վերջնական լուծումս տայ այն տարածաշրջաններին, որոնք վերջին ժամանակներս ծագել են սիօնիստների մէջ: «Դիֆ. Լիստ.» լրագրի Բազելի թղթակիցը մանրամասն կերպով պարզաբանում է այդ տարածաշրջանների գլխաւոր պատճառը: Մինչև վերջերս կոնգրեսը սիօնիստների մէջ չը կար և ոչ մի տարածաշրջան այն երկրի մասին, որի վրա աշխարհիս բոլոր հրէաները պէտք է քաղաքական ինքնուրոյն կեանք վարէին: Սիօնիստների ցանկացեալ երկիրը Պաղեստինն էր, որը ձեռք բերելու համար նրանք լուսաւորութեամբ էին վերաբերվում: Պաղեստինը սեփականացնելու համար սիօնիստները իրանց տաղանդաւոր առաջնորդ գահաւոր թ. Հիւրի առաջնորդութեամբ դիպլոմատական յարաբերութիւններ սկսեցին Սուլթան Աբդուլ Համիդ II-ի հետ և յոյս ունէին, որ այդ երկիրը հրէական ազգի վերածնութեան համար կարող են նպաստաւոր պայմաններով նրանից ձեռք բերել: Բայց երբ սրանից երկու տարի առաջ գումար-

վել էր սիօնիստների 6-րդ միջազգային կոնգրեսը, սիօնիստական շարժման պարագուրս դուրս. Հիւրը ի մեծ դժբաղդութիւն բոլոր հրէաների յայտնեց, որ իր սկսած յարաբերութիւնները սուլթանի հետ ոչ մի գրական հետեւանքի չը հասցրին և չը պէտք է երբէք յոյս ունենալ, որ սիօնիստները կարող են ձեռք բերել սուլթանից Պաղեստինը: Իսկուր Հիւրը իր միտքի մասին տուած բացատրական զեկույցումս մեծ հիասթափութիւն և յուսահատութիւն առաջ բերեց սիօնիստների մէջ, որոնք կարծում էին, թէ իրանց երկարամեայ աշխատանքը բոլորովին դուր էր անցել հրէական հարցի վերաբերմամբ: Յուսահատութիւնը անսահման կը լինէր, եթէ ուսուցիչ Հիւրը յայտնած չը լինէր, որ անգլիական կառավարութիւնը սիօնիստական կոնգրեսին առաջարկել է հրէաների գաղթականութեան տրամադրութեան տակ դնել հարաւային Աֆրիկայի անգլիական կառավարչներից մէկը՝ Ուզանդան: Անգլիան հրաւիրում էր սիօնիստներին ուսուցիչները այդ երկիրը և եթէ յարմար կը լինէր, սկսել այնտեղ գաղթեցնել հրէաներին, որոնք ապագայում կ'օգտվին ներքին կառավարչ ինքնավարութիւնից: Սիօնիստների նախընթաց կոնգրեսի դրամուշներէն առաջին էլ հէջնոյ այդ նոր երկիր՝ Ուզանդան էր կ'ազմում: Բայց շուտով կոնգրեսին ներկայ եղողներէ մէջ սկսվեցին տարածաշրջաններ նոր երկրի մասին և պատգամաւորներէ մեծ մասը զօգտոր թ. Հիւրը նոր առաջարկութեան մէջ տեսնում էր խախտումս իրանց ազգայնական սուրբ գաղտնիքների, որովհետև սիօնիստները ձգտելով Պաղեստինում հրէական պետութիւն կազմելու, ի նկատի չունէին գլխաւորապէս հրէաների սօցիալական-տնտեսական հարցը, այլ այդ բանը բղիւղել էր նրանց ազգայնական գաղտնիքներից, հետեւապէս հրէական ազգային հարցի վճարուցանելութիւնից: Ուրեմն առաջին Պաղեստինի նրանց համար գոյութիւն չունէր հրէական ազգայնական հարցը: Կային և շատ սիօնիստներ, որոնք բեւաբան կերպով էին ըմբռնում սիօնիզմը, ասելով որ նրա հիմքը և բովանդակութիւնը պէտք է կազմէ հրէական ժողովուրդի սօցիալ տնտեսական բարելաւ դրութիւնը: Հրէաները պէտք է ձգտեն աւելուցնել և ազգայնական ազատ ու կատարելալ կեանքի և ազգայնական չունի այն հանգամանքը, թէ ո՞ր երկրում նրանք կարող են իրագործել իրանց ցանկութիւնը: Ինչ երկիր ուղղում է թող լինի, միայն թէ քաղաքական, տնտեսական և կրիմայական պայմանները նպաստաւոր լինեն հրէական ցանկութեան իրագործման ըստ իրանց տեսակէտի: Մի այդպիսի երկիր կարող է լինել և Ուզանդան: Դրանով սիօնիստների մէջ առաջ եկաւ մի կուսակցութիւն իր տարբեր աշխարհայեցողութեամբ, որոնք կոչվում են ուզանդիստներ: Ի հարկէ այդ նոր կուսակցութիւնն էլ կը ցանկանար Պաղեստինը ձեռք բերել իբրև աշխարհիս վրա ցրված բոլոր հրէաների հայրենիքը, բայց նրանք ձեռք վերցրին Պաղեստինից նրա համար, որովհետև յոյս չունէին այդ երկիրը ձեռք բերելու և բացի դրանից հրէաների քաղաքական և տնտեսական դրութիւնը այժմ անտանելի է. նրանք իրանց աշխարհայեցողութիւնը պատճառաւորաբար ունենում էին նաև նրանով, որ երկար սպասել այլ ևս անկարելի է, հրէական ազգը սկսում է հետզհետէ կորչել, այժմ կարելի է ընդունել Ուզանդան, սկսել գաղթականութիւն և միայն այն ժամանակ, երբ հրէաները ձեռք կը բերեն տնտեսական նորմալ կեանք, նրանք կը կարողանան լուծել իրանց ազգայնական հարցը, ձեռնարկելով նոր գաղթականութեան, բայց այս անգամ դէպի սուրբ երկիր Պաղեստինը: Երկար խորհրդակցութիւններից յետոյ 6-րդ կոնգրեսում ընդունվեց Ուզանդի նախագիծը, որտեղ ուղարկեցին մի էկզպիդիցիա երկրի պայմաններէ հետ ծանուցաւարու և իրանց գեկույցումս հաղորդելու սիօնիստների 7-րդ կոնգրեսին, որի մասին հետեւեալ անգամ:

Լ. Բաբայան

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՏԱԿԱՆՍԵՐԸ

Մէշէդ, յուլիսի 18-ին Կարծես մեզ վիճակված է տեղեկացնել «Մշակի» ընթերցողներին, Կովկասի թուրք խուլվարարների ֆանատիկութեան և գիւտային ծրագրերի գործադրութեան, նրա ձեռք առած ջանքերի նորանոր ապացոյցների մասին: Ի՞նչ նախորդ թղթակցութիւններում ես շարունակ կ'ստանայիք ի՞նչ յայտնում արտադրական լուր կովկասցի թուրքերի մասին, ներկայացնելով նրանց անհասկիտ սարք (ի հարկէ խօսքս բացառութիւններէ մասին չէ), մեր

այդ կասկածները մի անգամ ևս գալիս են ապացոյցանելու, որ Կովկասում թափված այնքան անմեղ արեան հոսումը ոչ միայն զըռուանք չէ առաջացրել նրանց մէջ, այլ և նրանց կազմակերպողները—խրախուսելով իրանց անպատիժ միաւուց—չեն ամառում նոյնանման սարսափներ առաջացնելու Կովկասից դուրս՝ Պարսկաստանի խաղաղ և համերաշխ երկրում մասին տարածած սուտ լուրերով յուզումներ են առաջացնում. նրանք լարում են ազգերի յարաբերութիւնները, իսկ իրանք, այդ մեծ շարագործները, կանգնած ենուղում ուրախութիւնից ձեռքներն են շփում:

Այդպիսի մի հեռագրի մասին լուր ստացվեց այսօր. ինչպէս ասում են, այդ հեռագիրը արված է եղել Կովկասի հոգեւորականութեան կողմից, ուղղված այստեղի մուշեյիզներին և մուսաւորապէս այս բովանդակութեամբ. «Կովկասում նորից բռնկվեց հայ թուրքական ընդհարումները. մեր կրօնակիցների դրութիւնը կրիտիքական է, հայերի յարձակման պատճառով ստիպեց այդտեղի հայերին, որ ազգին Կովկասի հայերին դադարեցնելու համար լածանքը: Որ այդ հեռագիրը շատ հեռու է իսկութիւնից, շատ պարզ է, բայց որ կար մի խումբ շարախոսների, որոնք իրանց համախոհներէ միջոցով որոմ են սերմանում, այդ էլ բնորոշ փաստ է:

Բայց ինչ էլ որ լինի, այդ մութ ոյժերի շար գիտաւորութիւնները չեն իրագործվել, շնորհի պարսից կառավարութեան լուրջ վերաբերմունքին և, պարսիկ ազգաբնակիչները մի անգամ էլ կը գայ ապացոյցանելու, որ ինքը թէև անկիրթ համարված, բայց գիտէ յարգել երբայրական և դրացիական յարաբերութիւնների սրբութիւնը, ի մեծ ամօթ Կովկասի այն, ինքն իրանով պարծեցող ինտելիգենցիայի:

Չը մտնանալ յայտնել որ ինչպէս լվեց, Կովկասի շէյխ-ուլ-Իսլամը տասնեակ օրեր առաջ հեռագրել էր նաև այստեղ, որ Կովկասում խուլվարարները դադարել են, և ի միջի այլոց ցանկութիւն էր յայտնած եղել, որ այդ հեռագրի բովանդակութիւնը յայտարարվել տեղական ազգաբնակիչներին. սակայն ցաւօք սրտի պէտք է յայտնեմ, որ այն անձնաւորութիւնը (մի պարսիկ պաշտօնայ) որին ուղղված էր եղել այդ հեռագիրը, բարձի թողի է արել գործադրելու հեռագրի վերջին կէտը. մեր կարծիքով, պարսիկ պաշտօնային այդ բայը հակասում է նորին վիճաբան Արեգնափայլ շահնաշի բարեխնամ կառավարութեան ծրագրերին:

Թաւրիզցի

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թիւրքա: «N. Fr. Pr.» լրագրը տեղեկութիւն է ստացել, որ Սուլթան Համիդի եղբայր պրինց Ռաշիդ փաշան ձեռքակալված է, Իրանից երևում է, սուտ է լրագրը, որ վերջին ուսումը և սպանութեան փորձի հետքերը ելքը: Բեռլինում որոնում են թիւրքական բարձր շրջաններում, պալատին մօտ պաշտօնատեղիներէ: Վստահութեան արժանի այդպիսից առնելով, լրագրը հաղորդում է, որ իբր սուլթանը դուրս եկաւ մզկիթից ու կտոր մտաւ սպանութեան փորձի օրը. մի քանի օֆիցերներ, սրբը մերկացրած, յարձակվեցին նրա վրա, բայց սուլթանի արքանական անձնական պահակախումբը շրջապատեց իր վեհապետին, իրա շարքեր կազմեց և յետ մեջ յարձակվողներին: Ուսումը պայտեղց յետոյ՝ արքանացիները յարձակվեցին մզկիթի վրա և սկսեցին յայնպիսի արտօնաների մէջ: Այդ ցոյց է տալիս, որ նրանք վստահ են թէ յայնպիսի կատարող պաշտօնաներից է: Բաղաբական ոստիկանութեան հրամանատար Յէնիփ-փաշան պաշտօնից հրաժարեցված և Ասիա է արտոբված: Նա երկար ժամանակ վայելում էր սուլթանի սէրը և վստահութիւնը: Յէնիփ-փաշան կազմել էր մի այնպիսի շնորհի պահակախումբ: Պարտում, որ սարսափ էր ազդում խաղաղ ընակիչներին: Նա յաճախ էր իշխանութիւնը գործ էր դնում անձնական նպատակների համեմուտ համար:

«ՄՇԱԿԻ» ՀՅՈՒՄՈՐԻՍՏԵՐԸ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԵՑ
26 յուլիսի
ՊԵՏՏԻՐՈՎՍԿԻ, 26 յուլիսի: Երեկոյեան Եւրասիական Բուխարայի էմիրը:
ՕՐԷՆԲՈՒՐԳ, 26 յուլիսի: Այսօր Տաղէնգի շէյխով երկաթուղու հեւապային մասը միացվեց ընդհանուր ցանցին հետ: Հաստատված է ամենօրեայ ուղևորական շարժումս:

ՊԱՐԻՉ, 26 յուլիսի: «Մատեն» լրագրի յատուկ թղթակիցը խօսակցել է Բուստունում Վիտտէի հետ, որ յայտնել է, թէ գեղեցիկ ազաւորութիւն ստացաւ նախագահ Բուզվելիի հետ ունեցած առաջին հանդիպումից: Վիտտէի կարծիքով, Բուզվելիուր ուսմանը հետ աւելի սիրալիր էր, քան հապոնացիների հետ:

ՍՏԿՀՈՒՄ, 26 յուլիսի: Թագաւորը յայտնեց, որ բժիշկների պատուէրի համաձայն, նրան անհրաժեշտ է հանգստութիւն, ուստի նա ժամանակաւորապէս կ'առավարուի յանձնում է գահաժառանգելին:

ՀՆՈՒՄ, 26 յուլիսի: Այստեղի հապոնական ղեկավարատան տեղեկութիւններէ համաձայն, զինադաժարը կը ստորագրվի մօտաւայ 10 օրվայ ընթացքում:

ՏՕԿԻՐ, 26 յուլիսի: Ռուսները սաստիկ ամբացում են Ամուր գետի բերանը, որ աղանաւորված է:

ՆԻՒԵՈՐԿ, 26 յուլիսի: Բուստունից Պորտսուտ գնալիս Վիտտէն թիւրքացի հաղորդարութիւն լրագրիներէ համար, որի մէջ չը կ'ամենալով նեմացնել հապոնական աշողութիւնները, հերքում է սակայն Ամբրիկայում տարածված այն լուրը, Տօկիօից, իբր թէ հապոնացիները բռնել են Սախալինում 40,000 գերի, մինչ կղզում միայն 4000 հոգի գործ կար:

ԿՕՊԵՆՀԱԳԵՆ, 26 յուլիսի: Այսօր այստեղ բացվում են սկանդինաւեան պետութիւններէ և Ֆինլանդիայի ուսուցիչներէ և վարժուհիներէ համաձագումարի նիստերը: Բոլոր անդամները 7000 են, որից 300-ը Ֆինլանդիայից:

ԲԵՐԼԻՆ, 26 յուլիսի: Շվեդական թագաւորի կողմից կառավարութիւնը ժամանակաւորապէս գահաժառանգելին յանձնելը բացառվում է ներանում, որ նորվեգիական հարցը լուծվի առանց նրա անմիջական մասնակցութեան: Շվեդական պրինց Կարլը թիկնածութիւնը նորից առաջ է ըջվում:

ՀՆՈՒՄ, 26 յուլիսի: Իտալական հասարակական կարծիքը շատ լաւ տրամադրված է ֆրանսիական տեկադրայի Անգլիային այցելութիւն անելու ակնթիւով, որը կը յայնքէ կատարուի համաձայնութեան հաստատման երկու պետութիւնների մէջ: Իտալիան կարող է միայն ուրախանալ, որովհետև որքան աւելի ամուր լինեն անգլո-ֆրանսիական կապերը, այնքան աւելի լաւ կապահովվին իտալական շահերը Միջերկրական ծովը վրա:

27 յուլիսի

ՍՕՅԻՍ, 26 յուլիսի: Թիւրքաց կառավարութիւնը բանաւոր յիշատագրով, որ հաղորդվեց մեծ պետութիւններէ ղեկավարներին, որոնք արեւելքում ունեն իրանց սեփական պաշտային հաստատութիւնները, խնդրում է յանձնել իրան այն անձանց ուղղված բոլոր ծրարները և նամակները, սրոնց ցուցակը կցված է յիշատակագրին: Դիտարները դեռ պատասխան չեն տուել:

ՆԻՒԵՈՐԿ, 26 յուլիսի: Կայացաւ լրագրների պաշտօնական ընդունելութիւնը Պորտսուտում, որի ժամանակ ուսմանը առաջնութիւն ունեցան: Նիւեկոպլերի նահանգապետը ուղղունց լրագրներին և առաջնորդեց նրանց հիւրանոց: Պատուաւոր պահակը բաղկացած էր 1000 միլիցիօնէրներից: Կոնֆերանցիայի համար յատկաբարված շինութիւնը այցելելուց յետոյ շիտորներին նախաձառ առավարկեց: Միլիտարէատէր Պիլգոմս Սօբալուր այցելեց երէկ նախագահ Բուզվելիին Օյսեբբուում: Թոսակցութիւնը վերաբերում էր Ձիւսաստանին Թանիօլի երկաթուղու կոնցեսիոն յանձնելուն: Ձիւսական կառավարութիւնը կամենում է յետ գնել այդ երկաթուղին իր տէրերից, իսկ Սօբալուրը, որ բելգիական թագաւորի հետ միայնի ձեռնարկութեան գլխաւոր սեփականատէրն է հանդիսանում, կամենում է պահպանել կոնցեսիոնս:

ԼՕՆԻՐՕՆ, 26 յուլիսի: Յայտնի ուսուստի սց Վալբերին, որ ստացել է «աւարմիտաների լրջան» կոչումը «Տայմս» լրագրի մէջ գնտելված իր յօդուածով հանութիւն է յայտնում, որ լորդ Բօբերստը հաստատեց Աֆրիկաստանին և Հնդկաստանին սպառնացող վտանգը Ռուսաստանի կողմից և անհրաժեշտութիւնը միջոցներ ձեռք առնել ուսուստի արջաւոր դէմ, որի մասին Վալբերինի ազարդին կ'արտով բարոյութ էր ամբողջ 40 տարի: Ի պատասխան դրան, «Վեստմինստար Գազէթը» հարցնում է. «արե՞ծք դժբ չէ այն վտանգը, որի վրա մասնացոյց են եղել 40 տարեկան ընթացքում, քանի որ անկալված հետեւանքները չեն յայտնում չեն նայելով, որ նրա առաջն անձերու համար միջոցներ ձեռք չեն առնվել: Լրագիրը դատապարտում է նորից արծարծած երկաղը՝ Հնդկաստանի վրա»

